

Jiří Karásek : Luis Buñuel: Anděl zkázy

Komplexní scénografické řešení divadelní adaptace podle původní filmové předlohy

Student J. Karásek ve své teoretické stati velmi podrobně rozebírá jednotlivé tvůrčí etapy Buñuelova života a s velkým porozuměním popisuje jeho umělecký růst a proměny. Zabývá se etablováním surrealistické skupiny a myšlenkovými základy, které vedly k jejímu ustavení a následným aktivitám. Vysvětluje rovněž rozličné tvůrčí metody surrealismu s důrazem na inspiraci snem. V této souvislosti připomíná a vysvětluje základy artificialismu jako jedné z velmi důležitých součástí světového surrealismu. Objasňuje Buñuelův vztah k náboženství a církvi, jenž utvářel zásadní režisérovy postoje k soudobým společenským problémům.

Na tomto základě pak hodnotí a popisuje vybrané Buñuelovy filmy Zlatý věk, Anděl zkázy a Nenápadný půvab buržoazie, v nichž vyzdvihuje podstatnou myšlenkovou složku – kritiku buržoazní společnosti. Následně rozebírá podrobně film **Anděl zkázy**. Sleduje jednotlivé motivy filmu inspirované sny a vysvětluje roli prolínání reality s nerealitou. Vyzdvihuje využití náhody a nečekaných zvrátů, opakování obrazových sekvencí, zabývá se záběry kamery a sleduje jejich formu a význam, zmiňuje důležitost filmového střihu a ve finále popisuje podstatnou roli scénografie a kostýmu.

Tento rozbor tvoří základnu jeho **praktického projektu**. Jasně formuluje, co kterou scénou sleduje a co chce vyjádřit. Řeší problémem konkrétního prostorového vyjádření složitého myšlenkového zázemí filmu. Rozebírá rovněž podrobně své inspirační zdroje a jejich využití. Skupinu boháčů uvězněných v salonu vnímá J. Karásek jako společnost uzavřenou v „teráriu“. Pomyslné stěny salónu sestavil z tónovaných polopropustných zrcadel, které tvoří zároveň bariéru mezi jednotlivými světy – konkrétním salónem a mimoreálnými vidinami, sny a strachy zúčastněných. Použití zrcadel nese v sobě jednak symboliku zdůrazňování povrchní tělesné krásy (postavy se neustále prohlížejí a upravují), jednak použitím chytrého svícení otevírá prostor do jiných dimenzí, které se nacházejí za bariérou salonu. Zrcadlo vytváří stěnu - oponu, která určuje, zda bude vidět do prostoru za ním či nikoliv. Pro zvýšení viditelnosti akce za zrcadlem snižuje stoly orchestřiště, na nichž spočívají polstrované gauče.

Zajímavě využívá objektu „křišťálového“ lustru, který je vytvořen z ledu a je zavěšen na síťové konstrukci. Voda kapající z tajícího lustru má umocnit pocit šilenství postav. J.Karásek nadále pracuje se symbolikou peněz, jimiž naplňuje průhlednou vanu – sokl ke stolu. Kostýmy dramatických postav by měly asociovat zbohatlickou společnost porevolučních 90. let v Československu.

Teoretická část diplomové práce je jasně strukturovaná, srozumitelná, využívá s porozuměním zvolenou literaturu. Student prokazuje schopnost proniknout k podstatě dramatického sdělení a pochopit klíčové momenty filmu *Anděl zkázy*, aby při formulování vlastního projektu vytvořil svá vlastní myšlenková schémata. Rovněž praktická část je navržena a zdůvodněna s hlubokým porozuměním zpracovávanému filmu a uchopením jeho myšlenkového základu. Scénické řešení zároveň prokazuje studentovu schopnost zajímavým způsobem zobrazit na scéně paralelně probíhající děje a využít dobře moderní technologické postupy.

Student hovoří o tom, že využití polopropustné zrcadlo tvoří půdorys písmene V, jehož dva cípy směřují od třetiny točny až po polovinu forbíny. Není mi jasné, zda je točna nějak využívána a jak se s ní případně pracuje.

Vzhledem k tomu, že se jedná o velmi dobrou práci, navrhuji hodnocení B.

28.5.2016

Doc.PhDr. Vlasta KOUBSKÁ